

Gaudimania

Xavier BRU DE SALA: **"Sagrada Família"**, in *Avui*, núm. 5.948 (17-5-1994), p. 15.

Comentari sobre la capta de diners per a continuar les obres del temple expiatori de la Sagrada Família: "No hi ha cap altre edifici modern en tot el sud d'Europa -escriu l'articulista- que sigui tan conegut arreu del món, que despertí tanta admiració i suscití tantes visites".

Carlos MAYOR: **"El segundo milenio de la Sagrada Familia"**, in *El País*, núm. 6.215 (9-5-1994), p. 38.

Antoni Gaudí va imaginar la nau principal de la Sagrada Família com un bosc de pedra de 1.350 metres quadrats. A partir de l'any 1996 la pluja ja no entrarà dins la nau principal del temple, ja que aleshores estaran acabades les seves voltes, d'acord amb el projecte d'execució que hom realitza gràcies a la Universitat Politècnica de Catalunya. L'article amplia aquesta informació i la il·lustra amb plànols.

Lluís PERMANYER: **"Comer en compañía de Gaudí"**, in *La Vanguardia*, núm. 40.389 (9-5-1994), p. 4 de la Revista.

Notícia informativa sobre l'obertura d'un restaurant a la casa Calvet (carrer de Casp, 48) de Barcelona, que l'any 1898 havia projectat Antoni Gaudí. L'arquitecte riudomenc també va dibuixar altres creacions de caràcter decoratiu, com per exemple el mobiliari, que va fabricar l'ebenista Casas i Bardés. Un detall: el picaporta del restaurant és una xinxà -símbol del mal- que seria aplanada pel cop d'una creu.

Bibliografia

Guia de l'esport a Catalunya. Organismes, federacions, clubs, associacions. Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1994.

Inventari, classificat per comarques, de les més de 10.000 entitats relacionades amb l'esport existents al nostre país. Pel que fa a Riudoms (p. 71-72) en trobem deu: Associació d'Amics de Riudoms, Camp de Tir "La Timba", Centre d'Esports, Centre d'Estudis Riudomencs "Arnau de Palomar", Club Deportiu, Club Tennis Mancu, Esportiva Gaudí, Grup de Joves (tennis taula), S. E. Bombers i Societat Caçadora "La Riudomenca".

Les esteles discoïdals dels Països Catalans. Estat de la qüestió. Edició a cura de Joan Menchon i Bes i Arantxa Tévar Beunza. Carrutxa. Reus, 1993.

L'estudi de l'estela funerària discoïdal ha estat un tema abastament estudiat per l'antropologia i l'arqueologia de diversos països i cultures. A partir de diversos estudis bascos o polonesos, s'enceta l'interès per reprendre la investigació en l'àmbit de Catalunya.

Recentment es van organitzar les Jornades de treball *Les esteles discoïdals dels Països Catalans, estat de la qüestió*, amb un objectiu triple: arribar a un acord terminològic i metodològic entre els investigadors, iniciar la creació d'un banc de dades sobre les esteles dels Països Catalans i realitzar-ne l'inventari sistemàtic. Fruit

d'aquesta trobada es creà l'Anxiu d'esteles discoïdals.

Hom inventaria l'estela funerària de Riudoms emplaçada damunt de la porta principal del cementiri (avui traslladada a la Casa de Cultura), p. 173 i 176.

Salvador-J. ROVIRA i Manel Güell: **Aproximació a les famílies nobles d'Alcover a l'Edat Moderna.** Consell Comarcal de l'Alt Camp. Valls, 1993.

Estudi artesanal sobre genealogies d'Alcover, que permet estudiar la permanència i influència d'alguns cognoms a la vila i a la comarca en un llarg període de temps. Algunes nissagues són particularment interessants, per la seva possible vinculació a Riudoms, com són els Massó i els Montserrat. De fet, referint-se al cognom Montserrat, els autors citen un entroncament (p. 103) amb el nostre poble. A Riudoms els Montserrat tingueren un fort arrelament, com ho demostra l'existència d'una partida de terra amb aquest nom.

Montserrat DUCH PLANA: **República, reforma i crisi. El Camp de Tarragona (1931-1936).** Edicions El Mèdol. Tarragona, 1994.

Acurat estudi sobre un període clau en la història contemporània: de la proclamació de la Segona República fins a l'esclat de la Guerra Civil. Com la mateixa autora assenyala a les conclusions, durant el període estudiat es va produir una situació social i política que configuraria unes "noves relacions humanes, econòmiques, socials i culturals en un procés de canvi que havia de fer possible el desenvolupament d'una democràcia representativa basada en la pràctica de la sobirania popular, que assumís les reivindicacions històriques del catalanisme polític, i una autonomia respecte a tota influència religiosa".

Montserrat Duch analitza bona part dels ingredients socials, culturals i polítics que van posar-se en ebullició durant aquells anys i ens ofereix una imatge molt més clara i ajustada de la realitat. Trobem diverses referències a la nostra vila, per exemple, fent referència a l'organització dels propietaris agrícoles (p. 32); eleccions municipals de 1934 (p. 81); índexs d'analfabetització local (p. 114); germandats religioses (p. 136); ordres religioses dedicades a l'ensenyament (p. 137); pressupostos municipals (p. 168), etc.

■

Alumnes de l'escola de Riudoms Premi "Baldiri Reixac"

La Fundació Jaume I, que tradicionalment convoca els Premis Baldiri Reixac, d'estímul a l'escola catalana, va atorgar una distinció a alumnes del cicle superior del col·legi "Beat Bonaventura" de Riudoms per un treball sobre nutrició alimentària. L'equip de treball, sota la direcció de la professora Ester Savall Domingo, estava format per Anton Marc Caparó, Montserrat Cañellas, Raül Cano, Jordi Escoda, Cristina Fontgivell, Ernest Frigola, Ricard Gili, Marc Gispert, Carme Guiu, M. Jesús Manzanero, Montserrat Marfí, Lúcia Massó, Elisabet Matteu, Marc Antoni Molina, Marc Mor, Ester Moreno, Cristina Pedret, Anna Quintero, Montserrat Solé, Josep M. Solé, Marta Torrell i Josep Torres.

El premi els fou lliurat el propassat dia 12 de juny, en un acte celebrat al Casal de l'Espluga de Francofí.

Un capítol d'aquest treball, el que fa referència a receptes gastronòmiques en la qual intervé l'avellana, ja va ser publicat per la nostra revista (vegeu LO FLOC, núm. 139, p. 7).

■